

V. JURISPRUDENȚA CCR

• ABSTRACT

As a result of the activity carried on by the Constitutional Court, several decisions were published in June 2018 (pleas and objections of unconstitutionality granted), with reference to: art. 127 ("Facultative jurisdiction") paragraphs (1)-(2) of the Code of civil procedure, art. 252[^]3 ("Capitalization of immovable seized during the trial") of the Criminal Procedure Code, art. 56 para. (1) letter c) sentence I of the Labour Code, and also in relation to the provisions of Law for amending and supplementing Law no. 334/2006 on the financing of political parties' activity and electoral campaigns, of art. 37 para. (3) of the Law of national education no. 1/2011, the provisions of Law for the approval of the G.E.O. no. 55/2016 on the reorganization of the National Company of Motorway and National Roads of Romania, art. 1 letter e) sentence I of the Parliament Decision no. 20/2018 regarding the establishment of the Joint Special Committee of the Chamber of Deputies and the Senate for the preparation of the Administrative Code, the provisions of Law on the approval of the G.E.O. no. 85/2016 for amending and supplementing G.E.O. no. 23/2008 on fisheries and aquaculture, certain provisions of the Law for amending and supplementing Law no. 254/2013 on the execution of punishments and custodial measures ordered by the court during the criminal trial, the provisions of the Romanian Parliament Decision no. 21/2018 on the appointment of a member of the Ruling Council of the National Council for Combating Discrimination, sole art. points 3 and 5 of the Law on the approval of the G.E.O. no. 33/2017 for amending and supplementing art. 11 of the G.E.O. no. 22/2009 regarding the establishment of ANARC, art. 51 para. (3) of Law no. 317/2004 on regarding the Superior Council of Magistracy, art. 30 para. (2) and (3) and art. 280 para. (2) of Law no. 95/2006 regarding the health reform, as well as the provisions of Law for amending and supplementing certain health regulations.

Moreover, another decision was published regarding an objection of unconstitutionality related to the phrase "all social relations" in the content of the provisions of the Law for amending and supplementing Law no. 535/2004 on the prevention and fighting against terrorism.

**NECONSTITUȚIONALITATE (M. OF. NR. 575/6.07.2018):
LEGEA PENTRU MODIFICAREA ȘI COMPLETAREA
LEGII NR. 334/2006 PRIVIND FINANȚAREA ACTIVITĂȚII
PARTIDELOR POLITICE ȘI A CAMPANIILOR ELECTORALE**

De Redacția ProLege

Decizia CCR	Actul normativ	Sumar
D.C.C. nr. 432/2018 (M. Of. nr. 575 din 6 iulie 2018)	Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale	Neconstituționalitate

În M. Of. nr. 575 din 6 iulie 2018, s-a publicat D.C.C. nr. 432/2018 cu privire la obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, obiecție formulată de un număr de 80 de deputați aparținând Grupului parlamentar al Partidului Național Liberal și Grupului parlamentar al Uniunii Salvați România.

Obiectul dezbaterii

Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale

D.C.C. nr. 432/2018

Prin D.C.C. nr. 432/2018, Curtea Constituțională cu unanimitate de voturi, *a admis* obiecția și a constatat că **Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale este neconstituțională.**

Curtea Constituțională a constatat încălcarea art. 147 alin. (4) din Constituție, deoarece, la adoptarea legii examinate, Parlamentul a procedat contrar considerentelor reținute în parag. 59 al Deciziei nr. 718/2017 (M. Of. nr. 998 din

15 decembrie 2017), în sensul că procesul legislativ pentru adoptarea acestei legi nu a încetat efectiv, ci a continuat prin demararea procedurii de reexaminare a legii. Aceasta, însă, este o procedură ce se declanșează de drept în temeiul art. 147 alin. (2) din Legea fundamentală, în situația în care Curtea constată neconstituționalitatea unor dispoziții dintr-o lege înainte de promulgare, și nu a legii, în ansamblul său. Or, prin Decizia nr. 718/2017, Curtea a constatat neconstituționalitatea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, în integralitatea sa.

**NECONSTITUȚIONALITATE (M. OF. NR. 579/9.07.2018):
ART. 37 ALIN. (3) DIN LEGEA EDUCAȚIEI NAȚIONALE
NR. 1/2011**

De Redacția ProLege

Decizia CCR	Actul normativ	Articol	Sumar
D.C.C. nr. 307/2018 (M. Of. nr. 579 din 9 iulie 2018)	Legea educației naționale nr. 1/2011 (M. Of. nr. 18 din 10 ianuarie 2011; cu modif. ult.)	Art. 37 alin. (3)	Neconstituționalitate

În M. Of. nr. 579 din 9 iulie 2018, s-a publicat D.C.C. nr. 307/2018 cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor **art. 37 alin. (3) din Legea educației naționale nr. 1/2011** (M. Of. nr. 18 din 10 ianuarie 2011; cu modif. ult.) și a art. 5 alin. (2) și art. 109 alin. (3) din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare (M. Of. nr. 155 din 20 iulie 1995; cu modif. ult.).

Obiectul excepției de neconstituționalitate

Art. 37 alin. (3) din Legea educației naționale nr. 1/2011

„Funcțiile didactice pentru corpul instructorilor militari din unitățile de învățământ preuniversitar din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională, condițiile care se cer pentru ocuparea acestora, normele didactice, competențele și responsabilitățile se stabilesc prin instrucțiuni proprii”.

D.C.C. nr. 307/2018

Prin Decizia nr. 307/2018, Curtea Constituțională, cu unanimitate de voturi, **a admis** excepția de neconstituționalitate formulată și a constatat că dispozițiile **art. 37 alin. (3) din Legea educației naționale nr. 1/2011 sunt neconstituționale.**

De asemenea, în urma deliberărilor din cadrul aceleiași ședințe, Curtea Constituțională, cu unanimitate de voturi, a *respins*, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (2) și art. 109 alin. (3) din Legea nr. 80/1995.

În argumentarea soluției, Curtea a reținut că prevederile criticate încalcă dispozițiile art. 73 alin. (3) lit. t), coroborate cu ale art. 118 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora statutul cadrelor militare se stabilește prin lege organică.

Curtea a subliniat faptul că funcțiile de instructori militari sunt prevăzute cu grade militare, iar aspectele esențiale privind raporturile de serviciu ale cadrelor militare, inclusiv accesul, promovarea și avansarea în grade militare, trebuie reglementate prin lege organică, iar nu prin acte normative de rang inferior legii.

În aplicarea art. 37 alin. (3) din Legea nr. 1/2011, se ajunge la situația în care un aspect esențial, care vizează o modificare a raporturilor de serviciu ale cadrelor militare, să fie reglementat printr-un act administrativ.

Prin urmare, Curtea a constatat că sunt încălcate și dispozițiile art. 1 alin. (4) și alin. (5) din Constituție.

**NECONSTITUȚIONALITATE (M. OF. NR. 579/9.07.2018):
ART. 252[^]3 („VALORIFICAREA BUNURILOR MOBILE
SECHESTRATE ÎN CURSUL JUDECĂȚII”) ALIN. (3)
TEZA FINALĂ DIN NCPP**

De Redacția ProLege

Decizia CCR	Actul normativ	Articol	Sumar
D.C.C. nr. 354/2018 (M. Of. nr. 579 din 9 iulie 2018)	NCPP	Art. 252 [^] 3 alin. (3) teza finală	Neconstituționalitate

În M. Of. nr. 579 din 9 iulie 2018, s-a publicat D.C.C. nr. 354/2018 cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor **art. 252[^]3 alin. (3) teza finală din noul Cod de procedură penală (NCPP)**.

Obiectul excepției de neconstituționalitate

Art. 252[^]3 („Valorificarea bunurilor mobile sechestrate în cursul judecății”) NCPP

„(1) În cursul judecății, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea procurorului, a uneia dintre părți sau a custodelui, poate dispune asupra valorificării bunurilor mobile sechestrate. În acest scop, instanța de judecată fixează un termen, care nu poate fi mai scurt de 10 zile, la care sunt citate în camera de consiliu părțile, precum și custodele bunurilor, atunci când a fost desemnat unul. Participarea procurorului este obligatorie.

(2) La termenul fixat, se pune în discuția părților, în camera de consiliu, valorificarea bunurilor mobile sechestrate și li se pune în vedere că au dreptul de a face observații sau cereri legate de acestea. Lipsa părților legal citate nu împiedică desfășurarea procedurii.

*(3) Asupra valorificării bunurilor mobile sechestrate, precum și cu privire la cererile prevăzute la alin. (2), instanța de judecată dispune prin încheiere motivată. **Încheierea instanței este definitivă**”.*

D.C.C. nr. 354/2018

Prin Decizia nr. 354/2018, Curtea Constituțională, cu unanimitate de voturi a **admis** excepția de neconstituționalitate formulată de către Curtea de Apel Alba

Iulia – Secția penală și a constatat că **soluția legislativă cuprinsă în art. 252³ alin. (3) teza finală din Codul de procedură penală, care nu permite, în cursul judecății, contestarea luării de către instanță a măsurii valorificării bunurilor mobile sechestrate este neconstituțională.**

Curtea a reținut faptul că, dacă cursul urmăririi penale, încheierea judecătorului de drepturi și libertăți de valorificare a bunurilor mobile sechestrate poate fi contestată atât cu privire la dispunerea valorificării, cât și cu privire la modul de aducere la îndeplinire a acesteia [a se vedea art. 252² alin. (4) și art. 252⁴ alin. (1) teza întâi din NCPP], în cursul judecății încheierea instanței de valorificare a bunurilor mobile sechestrate poate fi contestată numai cu privire la modul de aducere la îndeplinire a acestei încheieri, măsura dispunerii valorificării bunurilor mobile sechestrate neputând fi supusă vreunei căi de atac [a se vedea art. 252⁴ alin. (1) teza a treia din NCPP].

Așa fiind, întrucât dreptul la un proces echitabil poate fi examinat în legătură cu încălcarea/negarea unor garanții procesuale privind drepturi cu caracter civil, respectiv dreptul de proprietate privată, reglementarea unei căi de atac efective în beneficiul persoanelor al căror drept de proprietate este afectat prin măsuri procesuale restrictive reprezintă o exigență constituțională pe care legiuitorul trebuie să o respecte în vederea protejării și garantării dreptului de proprietate privată.

În concluzie, lipsa unei căi de atac separate împotriva încheierii instanței de judecată (fond sau apel) prin care s-a dispus valorificarea unui bun mobil sechestrat contravine drepturilor consacrate de art. 21 alin. (1) și (3), art. 44 și art. 129 din Constituție.

**NECONSTITUȚIONALITATE (M. OF. NR. 579/9.07.2018):
DISPOZIȚIILE LEGII PENTRU APROBAREA O.U.G. NR. 55/2016
PRIVIND REORGANIZAREA COMPANIEI NAȚIONALE
DE AUTOSTRĂZI ȘI DRUMURI NAȚIONALE DIN ROMÂNIA**

De Redacția ProLege

Decizia CCR	Actul normativ	Sumar
D.C.C. nr. 392/2018 (M. Of. nr. 579 din 9 iulie 2018)	Legea pentru aprobarea O.U.G. nr. 55/2016 privind reorganizarea Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România - S.A. și înființarea Companiei Naționale de Investiții Rutiere S.A., precum și modificarea și completarea unor acte normative	Neconstituționalitate

În M. Of. nr. 579 din 9 iulie 2018, s-a publicat D.C.C. nr. 392/2018 cu privire la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor **Legii pentru aprobarea O.U.G. nr. 55/2016 privind reorganizarea Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România - S.A. și înființarea Companiei Naționale de Investiții Rutiere S.A., precum și modificarea și completarea unor acte normative.**

Obiectul sesizării de neconstituționalitate

Legea pentru aprobarea O.U.G. nr. 55/2016 privind reorganizarea Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România - S.A. și înființarea Companiei Naționale de Investiții Rutiere S.A., precum și modificarea și completarea unor acte normative

D.C.C. nr. 392/2018

Prin Decizia nr. 392/2018, Curtea Constituțională, cu unanimitate de voturi, *a admis* obiecția de neconstituționalitate formulată și a constatat că **Legea pentru aprobarea O.U.G. nr. 55/2016 privind reorganizarea Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România - S.A. și înființarea Companiei Naționale de Investiții Rutiere S.A., precum și modificarea și completarea unor acte normative este neconstituțională.**

**NECONSTITUȚIONALITATE (M. OF. NR. 579/9.07.2018):
ART. 1 LIT. E) TEZA I DIN HOTĂRÂREA PARLAMENTULUI
NR. 20/2018 PRIVIND CONSTITUIREA COMISIEI SPECIALE
COMUNE A CAMEREI DEPUTAȚILOR ȘI SENATULUI
PENTRU ELABORAREA CODULUI ADMINISTRATIV**

De Redacția ProLege

Decizia CCR	Actul normativ	Sumar
D.C.C. nr. 393/2018 (M. Of. nr. 579 din 9 iulie 2018)	Art. 1 lit. e) teza întâi din Hotărârea Parlamentului nr. 20/2018 (M. Of. nr. 341 din 19 aprilie 2018)	Neconstituționalitate

În M. Of. nr. 579 din 9 iulie 2018, s-a publicat D.C.C. nr. 393/2018 cu privire la sesizarea de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. d) și e), art. 2 alin. (4), art. 4 alin. (2) și ale pct. 2 din Anexa la Hotărârea Parlamentului nr. 20/2018 privind constituirea Comisiei speciale comune a Camerei Deputaților și Senatului pentru elaborarea Codului administrativ (M. Of. nr. 341 din 19 aprilie 2018), sesizare formulată de Grupul parlamentar al Partidului Uniunea Salvați România.

Obiectul sesizării de neconstituționalitate

Art. 1 lit. e) teza întâi din Hotărârea Parlamentului nr. 20/2018

„Comisia poate avea rol de inițiator al propunerilor legislative în domeniul care face obiectul Comisiei, organizează dezbaterile asupra acestora și întocmește rapoartele pe care le va înainta celor două Camere ale Parlamentului pentru dezbateri și adoptare”.

D.C.C. nr. 393/2018

Prin Decizia nr. 393/2018, Curtea Constituțională *a admis* sesizarea de neconstituționalitate formulată de Grupul parlamentar al Partidului Uniunea Salvați România și a constatat că dispozițiile **art. 1 lit. e) teza întâi din Hotărârea Parlamentului nr. 20/2018 privind constituirea Comisiei speciale comune a Camerei Deputaților și Senatului pentru elaborarea Codului administrativ sunt neconstituționale.**

**NECONSTITUȚIONALITATE (M. OF. NR. 581/9.07.2018):
LEGEA PRIVIND APROBAREA O.U.G. NR. 85/2016
PENTRU MODIFICAREA ȘI COMPLETAREA
O.U.G. NR. 23/2008 PRIVIND PESCUITUL ȘI ACVACULTURA**

De Redacția ProLege

CCR	Actul normativ	Sumar
D.C.C. nr. 312/2018 (M. Of. nr. 581 din 9 iulie 2018)	Legea privind aprobarea O.U.G. nr. 85/2016 pentru modificarea și completarea O.U.G. nr. 23/2008 privind pescuitul și acvacultura	Dispozițiile Legii privind aprobarea O.U.G. nr. 85/2016 pentru modificarea și completarea O.U.G. nr. 23/2008 privind pescuitul și acvacultura neconstituționale.

În M. Of. nr. 581 din 9 iulie 2018, s-a publicat D.C.C. nr. 312/2018 cu privire la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor **Legii privind aprobarea O.U.G. nr. 85/2016 pentru modificarea și completarea O.U.G. nr. 23/2008 privind pescuitul și acvacultura.**

Obiectul controlului de neconstituționalitate

Legea privind aprobarea O.U.G. nr. 85/2016 pentru modificarea și completarea O.U.G. nr. 23/2008 privind pescuitul și acvacultura

D.C.C. nr. 312/2018

Prin Decizia nr. 312/2018, Curtea Constituțională, cu unanimitate de voturi, *a admis* obiecția de neconstituționalitate formulată și a constatat că dispozițiile **Legii privind aprobarea O.U.G. nr. 85/2016 pentru modificarea și completarea O.U.G. nr. 23/2008 privind pescuitul și acvacultura este neconstituțională**, în ansamblul său.

**NECONSTITUȚIONALITATE (M. OF. NR. 617/18.07.2018):
UNELE DISPOZIȚII DIN LEGEA PENTRU MODIFICAREA
ȘI COMPLETAREA LEGII NR. 254/2013 PRIVIND EXECUTAREA
PEDEPSELOR ȘI A MĂSURILOR PRIVATIVE DE LIBERTATE
DISPUSE DE ORGANELE JUDICIARE ÎN CURSUL
PROCESULUI PENAL**

De Redacția ProLege

Decizia CCR	Actul normativ	Articol	Sumar
D.C.C. nr. 453/2018 (M. Of. nr. 617 din 18 iulie 2018)	Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal	Articolul unic pct. 2-5 și pct. 10	Neconstituționalitate

În M. Of. nr. 617 din 18 iulie 2018, s-a publicat D.C.C. nr. 453/2018 privind dispozițiile articolului unic pct. 2-5 și pct. 10 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, obiecție formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție, constituită în Secții Unite.

Obiectul dezbaterii

Art. unic pct. 2-5 și pct. 10 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

D.C.C. nr. 453/2018

Prin Decizia nr. 453/2018, Curtea Constituțională, cu unanimitate de voturi, *a admis* obiecția de neconstituționalitate și a constatat că **dispozițiile art. unic pct. 2-5 și pct. 10 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal sunt neconstituționale.**

**NECONSTITUȚIONALITATE (M. OF. NR. 617/18.07.2018):
HOTĂRÂREA PARLAMENTULUI ROMÂNIEI NR. 21/2018
PRIVIND NUMIREA UNUI MEMBRU AL COLEGIULUI
DIRECTOR AL CONSILIULUI NAȚIONAL
PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII**

De Redacția ProLege

Decizia CCR	Actul normativ	Sumar
Decizia nr. 434/2018 (M. Of. nr. 617 din 18 iulie 2018)	Hotărârea Parlamentului nr. 21/2018 privind numirea unui membru al Colegiului director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării	Neconstituționalitate

În M. Of. nr. 617 din 18 iulie 2018, a fost publicată D.C.C. nr. 434/2018 referitoare la sesizarea de neconstituționalitate privind Hotărârea Parlamentului României nr. 21/2018 privind numirea unui membru al Colegiului director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, sesizare formulată de Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal din Camera Deputaților.

Obiectul dezbaterii

Hotărârea Parlamentului nr. 21/2018 privind numirea unui membru al Colegiului director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării

D.C.C. pronunțată în ședința din 21 iunie 2018

Prin Decizia nr. 434/2018, Curtea Constituțională cu unanimitate de voturi, *a admis* obiecția și a constatat că Hotărârea Parlamentului nr. 21/2018 privind numirea unui membru al Colegiului director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

**NECONSTITUȚIONALITATE (M. OF. NR. 629/19.07.2018):
ART. UNIC PCT. 3 ȘI 5 DIN LEGEA PRIVIND APROBAREA
O.U.G. NR. 33/2017 PENTRU MODIFICAREA
ȘI COMPLETAREA ART. 11 DIN O.U.G. NR. 22/2009
PRIVIND ÎNFIINȚAREA ANARC**

De Redacția ProLege

Decizia CCR	Actul normativ	Articol	Sumar
D.C.C. nr. 452/2018 (M. Of. nr. 629 din 19 iulie 2018)	Legea privind aprobarea O.U.G. nr. 33/2017 pentru modificarea și completarea art. 11 din O.U.G. nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații	Art. unic pct. 3 și 5	Neconstituționalitate

În M. Of. nr. 629 din 19 iulie 2018, s-a publicat D.C.C. nr. 452/2018 privind dispozițiile art. unic pct. 3 și pct. 5 din Legea privind aprobarea O.U.G. nr. 33/2017 pentru modificarea și completarea art. 11 din O.U.G. nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, obiecție formulată de Președintele României.

Obiectul obiecției de neconstituționalitate

Art. unic pct. 3 și pct. 5 din Legea privind aprobarea O.U.G. nr. 33/2017 pentru modificarea și completarea art. 11 din O.U.G. nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații

D.C.C. pronunțată în ședința din 4 iulie 2018

În urma deliberărilor, Curtea Constituțională, cu unanimitate de voturi, a *admis* obiecția de neconstituționalitate și a constatat că **sintagmele „cu votul majorității deputaților și senatorilor”** din cuprinsul art. unic pct. 3 [cu referire la art. 11 alin. (1) din O.U.G. nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații] și al art. unic pct. 5 [cu referire la art. 11 alin. (5¹) din O.U.G. nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații] din Legea privind aprobarea O.U.G. nr. 33/2017 sunt neconstituționale.

**NECONSTITUȚIONALITATE (M. OF. NR. 634/20.07.2018):
ART. 51 ALIN. (3) DIN LEGEA NR. 317/2004
PRIVIND CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII**

De Redacția ProLege

Decizia Curții Constituționale	Actul normativ	Sumar
D.C.C. nr. 381/2018 (M. Of. nr. 634 din 20 iulie 2018)	Art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii (rep. M. Of. nr. 628 din 1 septembrie 2012; cu modif. ult.)	Dispozițiile art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii sunt constituționale doar în măsura în care se interpretează că „recursul” prevăzut de acestea este o cale devolutivă de atac împotriva hotărârilor secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii pronunțate în materie disciplinară

În M. Of. nr. 634 din 20 iulie 2018, s-a publicat D.C.C. nr. 381/2018 privind dispozițiile **art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii** (rep. M. Of. nr. 628 din 1 septembrie 2012; cu modif. ult.) și ale art. 97 pct. 1 și 4 din Codul de procedură civilă.

Obiectul excepției de neconstituționalitate

Art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii

„Împotriva hotărârilor prevăzute la alin. (1) se poate exercita recurs în termen de 15 zile de la comunicare de către judecătorul sau procurorul sancționat ori, după caz, de

Inspekția Judiciară sau de către ceilalți titulari ai acțiunii disciplinare care au exercitat-o. Competența soluționării recursului aparține Completului de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție. Din Completul de 5 judecători nu pot face parte membrii cu drept de vot ai Consiliului Superior al Magistraturii sau judecătorul sancționat disciplinar”.

Art. 97 („Înalta Curte de Casație și Justiție”) pct. 1 și 4 Codul de procedură civilă

„Înalta Curte de Casație și Justiție judecă:

1. recursurile declarate împotriva hotărârilor curților de apel, precum și a altor hotărâri, în cazurile prevăzute de lege;

(...)

4. orice alte cereri date prin lege în competența sa”.

D.C.C. pronunțată în ședința din 31 mai 2018

În urma deliberărilor, cu unanimitate de voturi, Curtea Constituțională *a admis* excepția de neconstituționalitate și a constatat că **dispozițiile art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii sunt constituționale doar în măsura în care se interpretează că „recursul” prevăzut de acestea este o cale devolutivă de atac împotriva hotărârilor secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii pronunțate în materie disciplinară.**

De asemenea, în aceeași ședință, CCR *a respins*, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 97 pct. 1 și 4 din Codul de procedură civilă.

**NECONSTITUȚIONALITATE (M. OF. NR. 638/23.07.2018):
DISPOZIȚIILE ART. 127 („COMPETENȚA FACULTATIVĂ”)
ALIN. (1)-(2) DIN CODUL DE PROCEDURĂ CIVILĂ**

De Redacția ProLege

Decizia CCR	Actul normativ	Sumar
D.C.C.nr. 290/2018 (M. Of. nr. 638 din 23 iulie 2018)	Art. 127 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă	Sintagma „de competența instanței la care își desfășoară activitatea” din cuprinsul art. 127 alin. (1) din C. proc. civ., precum și sintagma „care își desfășoară activitatea la instanța competentă să judece cauza” din cuprinsul art. 127 alin. (2) din C. proc. civ. sunt neconstituționale.

În M. Of. nr. 638 din 23 iulie 2018, s-a publicat D.C.C. nr. 290/2018 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor **art. 127 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă**.

Obiectul excepției de neconstituționalitate

Codul de procedură civilă

Art. 127 alin. (1) și (2)

„(1) Dacă un judecător are calitatea de reclamant într-o cerere de competența instanței la care își desfășoară activitatea, va sesiza una dintre instanțele judecătorești de același grad aflate în circumscripția oricăreia dintre curțile de apel învecinate cu curtea de apel în a cărei circumscripție se află instanța la care își desfășoară activitatea.

(2) În cazul în care cererea se introduce împotriva unui judecător care își desfășoară activitatea la instanța competentă să judece cauza, reclamantul poate sesiza una dintre instanțele judecătorești de același grad aflate în circumscripția oricăreia dintre curțile de apel învecinate cu curtea de apel în a cărei circumscripție se află instanța care ar fi fost competentă, potrivit legii”.

D.C.C. 290/2018

Prin Decizia nr. 290/2018, Curtea Constituțională, *a admis* excepția de neconstituționalitate formulată și a constatat că **sintagma „de competența instanței la care își desfășoară activitatea” din cuprinsul art. 127 alin. (1) din Codul de procedură civilă, precum și sintagma „care își desfășoară activitatea la instanța competentă să judece cauza” din cuprinsul art. 127 alin. (2) din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale.**

De asemenea, Curtea a constatat că dispozițiile **art. 127 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în măsura în care privesc și instanța de judecată în calitate de parte reclamantă/pârâtă.**

În argumentarea soluției, Curtea a statuat, în acord și cu jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, că este necesar ca justiția să se realizeze nu numai în fapt, ci să existe și toate aparențele din care să reiasă îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru ca judecata să se desfășoare în mod echitabil. În unele cauze poate fi dificilă găsirea unor dovezi care să infirme prezumția de imparțialitate subiectivă a judecătorului, astfel încât reglementarea unor cerințe privind imparțialitatea obiectivă este necesară.

Raportând cele de mai sus la respectiva cauză, Curtea, pe de o parte, a reținut că stabilirea competenței facultative numai în privința judecării cererilor formulate de judecători a căror competență de soluționare revenea instanțelor de judecată la care judecătorii respectivi își desfășoară activitatea încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (3) și art. 124 alin. (2). O asemenea soluție legislativă reduce aplicarea garanției imparțialității instanței de judecată, parte a dreptului la un proces echitabil, numai la situația anterefărită, astfel încât aceasta nu își atinge scopul pentru care a fost edictată, respectiv apărarea prestigiului și imparțialității justiției.

Pe de altă parte, Curtea a constatat că noțiunea de „judecător” din cuprinsul art. 127 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă își găsește un sens constituțional numai în măsura în care aceasta vizează și instanța de judecată, astfel încât competența facultativă urmează a se aplica și în ipoteza în care instanța de judecată are calitatea de reclamant sau de pârât, după caz. Având în vedere circumstanțele cauzei, Curtea a statuat că permiterea cumulului competenței jurisdicționale cu calitatea de parte în proces reprezintă un element obiectiv care conduce în mod întemeiat la îndoieli cu privire la imparțialitatea instanței, contrar art. 21 alin. (3) și art. 124 alin. (2) din Constituție.

**NECONSTITUȚIONALITATE (M. OF. NR. 642/24.07.2018):
ART. 56 ALIN. (1) LIT. C) TEZA I DIN CODUL MUNCII**

De Redacția ProLege

Decizia Curții Constituționale	Actul normativ	Sumar
D.C.C. nr. 387/2018 (M. Of. nr. 642 din 24 iulie 2018)	Codul muncii	Dispozițiile art. 56 alin. (1) lit. c) teza I din C. mun. sunt constituționale în măsura în care sintagma „condiții de vârstă standard” nu exclude posibilitatea femeii de a solicita continuarea executării contractului individual de muncă, în condiții identice cu bărbatul, respectiv până la împlinirea vârstei de 65 de ani

În M. Of. nr. 642 din 24 iulie 2018, s-a publicat D.C.C. nr. 387/2018 privind mai multe excepții și obiecții de neconstituționalitate, printre care și excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 alin. (1) lit. c) teza I din Codul muncii (C. mun.) și ale art. 53 alin. (1) teza I din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.

Obiectul excepției de neconstituționalitate

Codul muncii

„Art. 56

(1) Contractul individual de muncă existent încetează de drept:

(...)

c) la data îndeplinirii cumulative a condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare pentru pensionare; la data comunicării deciziei de pensie în cazul pensiei de invaliditate de gradul III, pensiei anticipate parțiale, pensiei anticipate, pensiei pentru limita de vârstă cu reducerea vârstei standard de pensionare; la data comunicării deciziei medicale asupra capacității de muncă în cazul invalidității de gradul I sau II;”.

D.C.C. nr. 387/2018

În urma deliberărilor, cu majoritate de voturi, Curtea Constituțională **a admis** excepția de neconstituționalitate formulată de către Curtea Constituțională, respectiv de către Tribunalul București – Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și a constatat că dispozițiile **art. 56 alin. (1) lit. c) teza I din C. mun. sunt constituționale în măsura în care sintagma „condiții de vârstă standard” nu exclude posibilitatea femeii de a solicita continuarea executării contractului individual de muncă, în condiții identice cu bărbatul, respectiv până la împlinirea vârstei de 65 de ani.**

Astfel, pentru a decide în acest sens, Curtea a apreciat că încetarea de drept a contractului individual de muncă pentru femei la o vârstă mai mică decât cea a bărbatului poate dobândi valențe discriminatorii pe criterii de sex și încalcă dreptul la muncă al femeii, atât timp cât nu rămâne o opțiune a acesteia să înceteze raporturile de muncă la o vârstă mai mică decât bărbatul, respectiv la vârsta când poate solicita deschiderea dreptului la pensie. Prin urmare, la vârsta de 63 de ani, femeia trebuie să aibă dreptul de a opta pentru continuarea raportului de muncă până la vârsta la care legea prevede încetarea de drept a contractului individual de muncă și pentru bărbați, respectiv 65 de ani, potrivit ipotezei art. 56 alin. (1) lit. c) teza I din C. mun.

De asemenea, prin aceeași decizie, Curtea, cu unanimitate de voturi, **a respins**, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 53 alin. (1) teza I din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, considerând că soluția legislativă care prevede o vârstă de pensionare diferită pentru femei în raport cu bărbații este constituțională.

**NECONSTITUȚIONALITATE (M. OF. NR. 646/25.07.2018):
SINTAGMA „ANSAMBLUL RELAȚIILOR SOCIALE”
DIN CUPRINSUL DISPOZIȚIILOR LEGII
PENTRU MODIFICAREA ȘI COMPLETAREA
LEGII NR. 535/2004 PRIVIND PREVENIREA
ȘI COMBATERICA TERORISMULUI**

De Redacția ProLege

Decizia CCR	Actul normativ	Sumar
D.C.C.nr. 451/2018 (M. Of. nr. 646 din 25 iulie 2018)	Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului	Sintagma „ansamblul relațiilor sociale” din cuprinsul dispozițiilor art. I pct. 1 (cu ref. la art. 1), precum și dispozițiile art. I pct. 26 [cu ref. la art. 32, partea introductivă a alin. (1)], pct. 28 [cu ref. la art. 32, partea introductivă a alin. (3)] și pct. 31 [cu ref. la art. 33, partea introductivă a alin. (1)] din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului sunt neconstituționale.

În M. Of. nr. 646 din 25 iulie 2018, s-a publicat **D.C.C. nr. 451/2018** referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 1 [cu ref. la art. 1]; pct. 26 [cu ref. la art. 32, partea introductivă a alin. (1) și lit. b) și c)]; pct. 28 [cu ref. la art. 32, partea introductivă a alin. (3) și litera b)]; pct. 31 [cu ref. la art. 33, partea introductivă a alin. (1) și litera a)] și pct. 43 [cu ref. la art. 40] din **Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului**.

Obiectul sesizării de neconstituționalitate

Sintagma „*ansamblul relațiilor sociale*” din cuprinsul dispozițiilor art. I pct. 1 [cu referire la art. 1] și dispozițiile art. I pct. 26 [cu referire la art. 32, partea introductivă a alin. (1)], pct. 28 [cu referire la art. 32, partea introductivă a alin. (3)] și pct. 31 [cu referire la art. 33, partea introductivă a alin. (1)] din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 535/2004 - analizată în cadrul controlului anterior promulgării.

D.C.C. 451/2018

Prin Decizia nr. 451/2018, Curtea Constituțională, *a admis* obiecția de neconstituționalitate formulată și a constatat că sintagma „*ansamblul relațiilor sociale*” din cuprinsul dispozițiilor art. I pct. 1 (cu referire la art. 1), precum și dispozițiile art. I pct. 26 [cu referire la art. 32, partea introductivă a alin. (1)], pct. 28 [cu referire la art. 32, partea introductivă a alin. (3)] și pct. 31 [cu referire la art. 33, partea introductivă a alin. (1)] din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului sunt neconstituționale.

Prin aceeași decizie, Curtea Constituțională *a respins* obiecția de neconstituționalitate formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Secțiunile Unite și a constatat că sintagmele „*factorii materiali*”, „*relațiile internaționale ale statelor*”, „*securitatea națională sau internațională*” din cuprinsul dispozițiilor art. I pct. 1 [cu referire la art. 1] și art. I pct. 43 [cu referire la art. 40], precum și celelalte dispoziții criticate din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului sunt constituționale.

Cu privire la soluția de admitere, Curtea a constatat că sintagma „*ansamblul relațiilor sociale*” din cuprinsul dispozițiilor art. I pct. 1 [cu referire la art. 1] din legea criticată nu îndeplinește cerințele de calitate a legii, stabilite jurisprudential și consacrate constituțional. În acest sens, Curtea a reținut că, reglementând în materia prevenirii și combaterii terorismului, prin folosirea unei sintagme având caracter de noutate în această materie, era necesar ca legiuitorul să îndeplinească obligația, stabilită în art. 25 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, de a configura, în mod explicit, noțiunea „*ansamblul relațiilor sociale*”, având în vedere sensul vast al acesteia și faptul că, față de materia în care este folosită, aceasta nu poate avea sensul comun și nici cel reținut de doctrină pentru o serie de infracțiuni specifice. De asemenea, Curtea a reținut că menținerea sintagmei „*ansamblul relațiilor sociale*” în definiția „*terorismului*” - în afara unei interpretări oficiale, contextuale a acestei noțiuni - nu permite identificarea ariei de incidență a normelor de incriminare ale art. 32 alin. (1) și (3) și art. 33 alin. (1) din Legea nr. 535/2004, având în vedere că, potrivit art. I, pct. 26, pct. 27 și pct. 28 din legea criticată, acestea se vor completa cu „*condițiile art. 1*” în care fapta urmează a fi săvârșită.

De asemenea, în legătură cu art. I pct. 26 [cu referire la art. 32 partea introductivă a alin. (1)], pct. 28 [cu referire la art. 32 partea introductivă a alin. (3)] și pct. 31 [cu referire la art. 33 partea introductivă a alin.(1)] din legea criticată, Curtea a constatat că reglementarea normelor de incriminare a „*actelor de terorism*” și a infracțiunii de terorism, prevăzută în art. 33 din Legea nr. 535/2004, ca norme incomplete, nu este, în sine, nepermisă, însă procedeul folosit de legiuitor prin care face trimitere la definiția „*terorismului*”, iar nu la elementele unei alte norme de incriminare este contrar normelor de tehnică legislativă și, pe cale de consecință, dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție. Mai mult – în condițiile în care legiuitorul a configurat într-un mod foarte amplu noțiunea de „*terorism*”, prin adăugarea sintagmelor „*viața, integritatea corporală sau sănătatea oamenilor*”, „*ansamblul relațiilor sociale*”, „*factorii materiali*”, „*relațiile internaționale ale statelor*”, „*securitatea internațională*”, alături de „*securitatea națională*”, ce pot fi afectate prin „*acțiuni, inacțiuni, precum și amenințări cu privire la acestea*” care prezintă pericol public, sunt motivate politic, religios sau ideologic și sunt săvârșite în unul dintre scopurile enumerate la lit a)-c) ale art. I pct. 1 din legea criticată – trimiterea la „*condițiile art. 1*”, în care faptele prevăzute în art. 32 alin. (1) și (3), respectiv art. 33 alin. (1) din Legea nr. 535/2004 pot fi săvârșite, conduce, de asemenea, la neclaritatea, caracterul echivoc și imprecis al dispozițiilor art.I pct. 26 [cu referire la art. 32 partea introductivă a alin. (1)], pct. 28 [cu referire la art. 32 partea introductivă a alin. (3)] și pct. 31 [cu referire la art. 33 partea introductivă a alin. (1)] din legea criticată. Totodată, lipsa de claritate, precizie și previzibilitate a dispozițiilor precitate determină și contrarietatea acestora cu prevederile art. 23 alin. (12) din Legea fundamentală referitoare la legalitatea incriminării, în condițiile în care Curtea a statuat cu valoare de principiu că dispozițiile art. 23 alin. (12) din Constituție impun garanția reglementării prin lege a incriminării faptelor și stabilirea sancțiunii corespunzătoare și, în mod implicit, obligația în sarcina legiuitorului de a adopta legi care să respecte cerințele de calitate ale acestora, care se circumscriu principiului legalității prevăzut la art. 1 alin. (5) din Constituție.

**NECONSTITUȚIONALITATE (M. OF. NR. 650/26.07.2018):
ART. 30 ALIN. (2) ȘI (3) ȘI ART. 280 ALIN. (2)
DIN LEGEA NR. 95/2006 PRIVIND REFORMA
ÎN DOMENIUL SĂNĂTĂȚII**

De Redacția ProLege

Decizia CCR	Actul normativ	Sumar
D.C.C. nr. 498 (M. Of. nr. 650 din 26 iulie 2018)	Art. 30 alin. (2) și (3) și art. 280 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății	Dispozițiile art. 30 alin. (2) și (3), precum și sintagma „sistemul dosarului electronic de sănătate al pacientului” din cuprinsul art. 280 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății sunt neconstituționale.

În M. Of. nr. 650 din 26 iulie 2018, s-a publicat **D.C.C. nr. 498/2018** referitoare la excepția de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 30 alin. (2) și (3) și a sintagmei „sistemul dosarului electronic de sănătate al pacientului” din cuprinsul art. 280 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății.

Obiectul excepției de neconstituționalitate

„Art. 30

(...)

(2) *Unitățile prevăzute la alin. (1) au obligația asigurării condițiilor de mobilitate a informației medicale în format electronic, prin utilizarea sistemului dosarului electronic de sănătate al pacientului. În situația în care se utilizează un alt sistem informatic, acesta trebuie să fie compatibil cu acest sistem din platforma informatică din asigurările de sănătate, caz în care furnizorii sunt obligați să asigure condițiile de securitate și confidențialitate în procesul de transmitere a datelor.*

(...)

(3) *Modalitatea de utilizare și completare a dosarului electronic de sănătate al pacientului va fi stabilită prin norme metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la dosarul electronic de sănătate al pacientului, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului”.*

„Art. 280

(...)

(2) CNAS organizează și administrează Platforma informatică din asigurările de sănătate, care cuprinde: sistemul informatic unic integrat, sistemul național al cardului de asigurări sociale de sănătate, sistemul național de prescriere electronică și sistemul dosarului electronic de sănătate al pacientului, asigurând interoperabilitatea acestuia cu soluțiile de e-Sănătate la nivel național, pentru utilizarea eficientă a informațiilor în elaborarea politicilor de sănătate și pentru managementul sistemului de sănătate”.

D.C.C. nr. 498/2018

Prin Decizia nr. 498/2018, Curtea Constituțională, cu unanimitate de voturi a *admis* excepția de neconstituționalitate, ridicată direct de către Avocatul Poporului și a constatat că **dispozițiile art. 30 alin. (2) și (3), precum și sintagma „sistemul dosarului electronic de sănătate al pacientului” din cuprinsul art. 280 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății sunt neconstituționale.**

Astfel, Curtea a constatat că dosarul electronic de sănătate, instituit prin reglementările criticate, cuprinde date personale cu caracter medical, protejate prin art. 26 din Constituție. În măsura în care statul a instituit prin lege o măsură în aplicarea dreptului la ocrotirea sănătății persoanei, prevăzut de art. 34 din Constituție, tot acestuia îi revine obligația de a proteja și garanta caracterul confidențial al informațiilor medicale prelucrate printr-un act normativ de același nivel. Aceasta întrucât nu este îndeajuns ca protejarea datelor medicale să fie realizată printr-o legislație infralegală, care este caracterizată printr-un grad sporit de instabilitate sau inaccesibilitate [a se vedea în acest sens Decizia nr. 17 din 21 ianuarie 2015, Decizia nr. 51 din 16 februarie 2016 sau Decizia nr. 61 din 7 februarie 2017]. Or, dispozițiile legale criticate nu reglementează în sine nicio măsură care să poată fi calificată drept garanție a dreptului la viață intimă, familială sau privată, astfel încât Curtea a constatat încălcarea art. 26 din Constituție.

Totodată, Curtea a reținut că legislația infralegală adoptată în temeiul textelor legale criticate cuprinde, în realitate, garanțiile asociate art. 26 din Constituție. Prin urmare, s-a ajuns la situația în care un act administrativ cu caracter normativ să stabilească aceste garanții, neprevăzute de lege, în condițiile în care legislația secundară trebuia să se limiteze doar la organizarea punerii în executare a acestor garanții. Actul administrativ normativ nu poate, prin conținutul său, să excedeze domeniului organizării executării legii. Printr-un atare procedeu s-ar ajunge la modificarea/ completarea însăși a legii. În consecință, Curtea a constatat și încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție.

**NECONSTITUȚIONALITATE (M. OF. NR. 652/26.07.2018):
LEGEA PENTRU MODIFICAREA ȘI COMPLETAREA
UNOR ACTE NORMATIVE DIN DOMENIUL SĂNĂTĂȚII**

De Redacția ProLege

Decizia CCR	Actul normativ	Sumar
D.C.C. nr. 355	Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul sănătății	Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul sănătății este neconstituțională, în ansamblul său.

În M. Of. nr. 652 din 26 iulie 2018, s-a publicat **D.C.C. nr. 355/2018** referitoare la obiecția de neconstituționalitate privind Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul sănătății.

Obiectul sesizării de neconstituționalitate

Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul sănătății.

D.C.C. nr. 355/2018

Prin Decizia D.C.C. nr. 355/2018, Curtea Constituțională, cu unanimitate de voturi a *admis* obiecția de neconstituționalitate formulată de către Președintele României și a constatat că **Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul sănătății este neconstituțională, în ansamblul său.**

Astfel, pentru a pronunța această soluție, Curtea a constatat, în esență, că Parlamentul a nesocotit limitele cererii de reexaminare, drept pentru care a constatat că legea, în ansamblul său, încalcă art. 77 alin. (2) din Constituție.

Curtea reține că dintr-un număr de 53 de puncte ale art. I din legea adoptată și trimisă inițial la promulgare, în urma parcurgerii procedurii de reexaminare a acesteia în Parlament, a mai rămas un număr de 39 de puncte ca urmare a eliminării unui număr de 14 puncte.

Jurisprudența Curții asupra limitelor legiferării în ipoteza formulării unei cereri de reexaminare de către Președintele României, în temeiul art. 77 alin. (2) din Constituție, a conturat soluțiile pe care Parlamentul le poate adopta în urma parcurgerii procedurii de reexaminare. Astfel, în raport cu solicitările cuprinse în cererea de reexaminare a Președintelui României, Parlamentul poate adopta orice fel de soluție pe care o va considera necesară: poate admite în întregime sau parțial solicitarea, poate să o respingă ori poate să modifice în totalitate sau parțial anumite texte care au legătură cu cererea de reexaminare, inclusiv prin recorelarea dispozițiilor legii [a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 991 din 1 octombrie 2008]. Parlamentul trebuie să reexamineze toate textele de lege la care face referire cererea Președintelui României, precum și cele care au legătură cu acestea, asigurându-se succesiunea logică a ideilor și coerența reglementării.

În ceea ce privește corelarea dispozițiilor legii, Curtea a reținut că nu se poate admite ca reexaminarea să aibă drept consecință adoptarea unei legi cu contradicții sau necorelări între texte, astfel că, în virtutea regulilor de tehnică legislativă, necesitatea coerenței reglementării impune completarea unor texte din lege care nu au făcut în mod expres obiectul cererii de reexaminare. Această practică este în beneficiul reglementării și nu afectează limitele reexaminării, admiterea unor obiecții din cererea de reexaminare putând antrena modificări cu privire la toate sau doar la unele dintre dispozițiile legii în cauză, ceea ce impune corelarea tuturor prevederilor acesteia, chiar prin eliminarea sau abrogarea unor texte [Decizia nr. 63 din 13 februarie 2018]. Prin urmare, Parlamentul poate modifica sau completa legea în sensul cerut de Președinte, poate menține legea în forma adoptată inițial sau, dimpotrivă, ținând seama și de punctul de vedere al Președintelui, o poate respinge [Decizia nr. 81 din 27 februarie 2013].

Curtea subliniază faptul că Președintele României nu putea sesiza aspecte legate de conținutul legii prin raportare la alte acte normative în vigoare în vederea corelării cu ansamblul reglementării, având în vedere faptul că cele două ordonanțe de urgență au intrat în fondul activ al legislației ulterior formulării solicitării de către Președintele României și anterior finalizării procedurii de reexaminare.

În ceea ce privește posibilitatea Parlamentului ca în procedura legislativă de reexaminare să procedeze la corelarea unor dispoziții legale, coordonatele trasate în jurisprudența Curții statuează cu privire la acest procedeu în cadrul aceluiași act normativ și nu prin raportare la alte reglementări în vigoare.

Soluția corectă care conciliază rolul preeminent al Parlamentului în procesul de legiferare și rolul Președintelui României de a sancționa punerea în executare a legii este aceea ca dezbaterea parlamentară să fie reluată în limitele cererii de reexaminare. Această soluție se sprijină pe dialogul constituțional dintre cele două autorități publice, ce implică separarea și echilibrul dintre funcțiile statului pe care acestea le exercită, pe necesitatea respectării rolului lor constituțional și pe colaborarea constituțională loială dintre acestea. Ignorarea acestor principii duce la

adoptarea unei legi față de care Președintele nu își poate exercita dreptul de veto suspensiv sau, din contră, va putea uza de mai multe ori de acest drept cu privire la una și aceeași lege, dar cu conținut normativ diferit, după propria sa apreciere, ajungându-se la nesocotirea textului constituțional.

Pentru argumentele prezentate, Curtea constată că Parlamentul a depășit limitele stabilite prin cererea de reexaminare formulate de Președintele României, fiind încălcate dispozițiile art. 77 alin. (2) din Constituție, astfel încât, legea criticată, în ansamblul său, este neconstituțională.

Astfel fiind constatată neconstituționalitatea legii criticate, Curtea are în vedere jurisprudența sa potrivit căreia, controlul de constituționalitate se păstrează în limitele sesizării.

În fine, Curtea observă că legea trimisă la promulgare - Lege pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul sănătății -, ca urmare a parcurgerii procedurii de reexaminare, cuprinde următoarea formulă de atestare: „Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, în condițiile art. 77 alin. (2), cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată”.

În acest context, Curtea reține că formula de atestare a legalității adoptării legii nu corespunde realității, precizând faptul că Parlamentul a adoptat o lege cu caracter organic, în condițiile în care cele două Camere ale sale au apreciat în moddiferit cu privire la caracterul acesteia, respectiv Senatul a adoptat-o ca lege ordinară, iar Camera Deputaților, ca lege organică.